

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เข้าวันพีฆฆฆฆ วันพุธที่ 10 พฤษภาคม 2560

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทุกท่าน วันนี้เป็นวันสำคัญตามหลักพระพุทธศาสนา เป็นวันประสูติของมนุษย์ที่พิเศษ คือเป็นพระโพธิสัตว์มาแล้วมาเป็นพระพุทธเจ้า ได้ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ ประการที่สอง ที่สามก็คือได้ปรินิพพาน บุญวาสนาบารมีของคนนั้นที่จะได้สมปรารถนาว่า เราจะเกิดวันนั้น เราจะบรรลุธรรมวันนั้น จะตายวันนั้นวันนี้ เป็นสิ่งที่ไม่เคยได้ยินได้ฟังมาก่อน นอกจากเป็นผู้ที่มีบุญบารมีเป็นมนุษย์พิเศษที่ได้มาเกิดในโลกนี้ ก็คือพระพุทธเจ้าของเรา เราเป็นผู้มีโชคที่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ การได้มาเกิดเป็นมนุษย์เป็น โชคลาภอันดี ชีวิตของพวกเราที่มาถึงวันนี้ได้ ก็เรียกว่าเป็นผู้ที่มีความ โชคดีอย่างหนึ่ง การได้มาฟังเทศน์ฟังธรรมก็เป็น โชคดีอันหนึ่ง ได้มีพระพุทธเจ้าได้มาอุบัติมาเกิดในโลก ได้ฟังพระธรรมเทศนาสั่งสอนจากพระพุทธองค์ เทศนาให้ฟังเรื่องบุญเรื่องบาป เรื่องการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร ให้พวกเราทั้งหลายผู้ที่มีความเลื่อมใส ได้มีความเข้าใจในชีวิต ที่เราเกิดมาด้วยอะไร ปฏิรูปประเทโสจะ แต่ก่อนก็ถือว่าประเทศอินเดียเป็นประเทศที่สมควร ที่จะทำบุญทำทานการกุศล อบรมบุญบารมี รักษาศีลเจริญภาวนา เป็นสถานที่เหมาะสำหรับทำคุณงามความดี แต่บัดนี้ ประเทศอินเดียก็มีอยู่อย่างเดิมธรรมดา ก็มาตกที่พวกเราพุทธบริษัททั้งหลาย ที่มีความเชื่อมั่นเลื่อมใสในคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเราก็มีความตั้งใจ พากันทำบุญทำทานการกุศล สมาทานศีลเพื่อจะเจริญเมตตาภาวนา ในวันที่สำคัญ ที่เราได้กำหนดไว้ในจิตใจว่าเราจะทำคุณงามความดี เราระลึกนึกถึงอดีตอาภรณ์ที่ผ่านมานั้น ผ่านมาสองพันห้าร้อยกว่าปีแล้ว ที่พระองค์เสด็จดับขันปรินิพพาน แต่อย่างไรก็ตาม ธรรมะคำสั่งสอนของพระพุทธองค์นั้นก็ยังคงอยู่ トラบใดที่ยังมีบุคคลประพฤติปฏิบัติตาม จะทำบุญทำทานการกุศลที่ดี จะรักษาศีลที่ดี จะเจริญเมตตาภาวนาก็ดี ธรรมะยังมีอยู่เต็มเปี่ยม ไม่เสื่อมคลายหายไปไหน เมื่อพระพุทธศาสนา ยังมั่นคงอยู่อย่างเดิม พวกเราก็ควรจะพากันเคารพนับถือกราบไหว้บูชา น้อมนำธรรมะคำสั่งสอน ของพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า มาประพฤติปฏิบัติตามกำลังศรัทธาของตน บุญกุศลก็จะได้เต็มเปี่ยมเหมือนเดิม ไม่มีปัญหาอะไร ธรรมะนี้ไม่ได้เสื่อมไปไหน มีคนประพฤติปฏิบัติอยู่ที่สมบูรณ์อยู่อย่างนั้น อยู่บ้านใดเมืองใดประเทศไหนก็แล้วแต่ ถ้าหากเรานำคำสั่งสอนไปปฏิบัติ ก็จะได้รับผลรับประโยชน์เต็มเปี่ยมอยู่เหมือนเดิม

..เหตุฉะนั้นท่านจึงได้วางเอาไว้ว่า พระพุทธศาสนาจะเสื่อมคลายหายไปไหนหนอ จะเจริญรุ่งเรืองไปไหนหนอ อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับอุบาสกอุบาสิกา ภิกษุ ภิกษุณี พากันประพฤติปฏิบัติ ญาติโยมก็ไม่น้อมนำธรรมะไปปฏิบัติ พระเจ้าพระสงฆ์ก็ไม่น้อมนำธรรมะไปปฏิบัติ มันก็เสื่อมญาติโยมก็ไม่เคารพบูชาไม่พากันปฏิบัติ ไม่ฟังเทศน์ฟัง

ธรรม มันก็เสื่อมอยู่อย่างนั้น เหตุฉะนั้นธรรมะไม่ได้เสื่อมไปไหน ยังอยู่อย่างเดิม เหตุฉะนั้นเมื่อพวกเราได้มาเกิด ในประเทศไทยนี้ ก็ถือเป็นที่โชคดีว่าเป็นประเทศที่นับถือ พระพุทธศาสนา ที่มีมากกว่าทุกประเทศที่อยู่ในโลกทุกวันนี้ เหตุฉะนั้น จึงควรปลื้มปิติยินดีที่ได้มาเกิดในเมืองไทยที่มีวัดมีวา มีสถานที่ต่างๆ มีครูบาอาจารย์มาบวชสืบพระศาสนา จดจำนำพระธรรมคำสอนของพระบรมศาสดา สัมมาสัมพุทธเจ้า มาตักเตือนชี้แจงแสดง แนะนำหนทางให้กับพวกเรา ให้ประพฤติปฏิบัติ เมื่อเราน้อมนำธรรมะไปปฏิบัติแล้ว ก็ยังเต็มเปี่ยมอยู่อย่างเดิมนั่นเอง ทำบุญก็ได้บุญอยู่อย่างเดิม รักษาศีลก็ยังได้ศีลอยู่อย่างเดิม เจริญภาวนาเมตตาฝึกฝนอบรมจิตใจ ให้สงบ เป็นสมาธิก็มีอยู่อย่างเดิม มีปัญญาสามารถพิจารณาธรรมะคำสอนของพระพุทธเจ้าที่สูงขึ้นไปตามลำดับ ตามสติปัญญาก็ดี ก็มีอยู่อย่างเดิม ไม่ได้เสื่อมคลายหายไปไหน

.. เหตุฉะนั้นเรามีความตั้งใจ ที่ได้ทำ มีโอกาสดีที่จะได้สร้างคุณงามความดีเพิ่มบุญบารมีของพวกเรา พระภิกษุสงฆ์ก็ดี ศรัทธาญาติโยมก็ดี อุบาสกอุบาสิกาที่ดี พุทธบริษัททั้งหลาย เรามั่นใจในคำสอนของพระพุทธเจ้า ถ้าหากตรัสออกจากโอษฐ์ของพระองค์แล้ว ก็เป็นหนึ่งในไม่มีสอง เป็นคำสัจคำจริง พระองค์จึงตรัสออกมา เพราะพระธรรมคำสอนของพระองค์นั้น ท่านได้บรรลุอนุตรสัมโพธิญาณ เป็นธรรมะที่มั่นคงในพระพุทธศาสนา เรายังรักษาศีลเจริญภาวนาอยู่ ปฏิบัติอยู่แล้ว ก็จะเต็มเปี่ยม ญาติโยมก็จะมีบุญกุศลเพิ่มพูนบุญบารมี รักษาศีลก็จะมีศีลมีธรรมเกิดขึ้น เมื่อมีศีลมีธรรมเกิดขึ้นแล้วอยู่ด้วยกันก็อยู่ด้วยศีล เจริญภาวนาฝึกฝนอบรมจิตใจให้สงบเป็นสมาธิ ก็จะเป็นคนมีสมาธิ มีปัญญารู้จักทางบุญ รู้จักทางบาป รู้จักทางถูกทางผิด ก็จะมาก็ดมาอ่านเดินทางก็ถูกต้อง เมื่อเดินทางที่ถูกต้องแล้วก็จะมีความสุขอยู่อย่างเดิม คุณงามความดีก็จะเต็มอยู่อย่างเดิม ไม่หายไปไหน เราก็จะได้อยู่ร่วมกันด้วยความร่มเย็นเป็นสุข พระพุทธเจ้าท่านสอนเรื่องให้สมานสามัคคีปรองดองกัน ความสงบจึงจะเกิดขึ้น ดังคำที่พระพุทธองค์ได้ตรัสเอาไว้ นัตถิสันติปรมมังสุขัง สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบไม่มี เหมือนคณะศรัทธาญาติโยมสาธุชนทั้งหลาย นั่งอยู่ด้วยกันอย่างเจียบๆนี้แหละ อยู่ในความสงบไม่มีความวุ่นวายอะไรเกิดขึ้น ความสงบก็คือความสุข อยู่ด้วยกันนั่งอยู่ด้วยกันก็ดี ไม่มีใครรังเกียจเบียดเบียนซึ่งกันและกัน อยู่ด้วยกันอย่างมีเมตตาต่อกันและกัน สมานสามัคคีปรองดองกัน ทำบุญทำทานการกุศลตามกำลังของตน รักษาศีลก็รักษาตามความสามารถที่จะรักษาได้ เจริญเมตตาภาวนาก็ดี ถ้ายังไม่สงบก็ควรชวนขวยหาทางปฏิบัติอยู่ มันก็จะเกิดความสงบเกิดขึ้น ความสงบคือความสุข เหตุฉะนั้นเมื่อพิจารณาดูแล้วว่า บ้านในเมืองใดที่อยู่ในความสงบ ไม่มีความเดือดร้อนวุ่นวายอะไร บ้านนั้นเมืองนั้นเขาก็อยู่ด้วยกันด้วยความสงบ ประเทศใดก็ดี ถ้ามีความสงบ ไม่มีความวุ่นวายเกิดขึ้น อะไร ประเทศนั้นก็มีความสุข บ้านใดเมืองใดประเทศนอกทั้งหลาย ที่

ไม่รู้จักนับถือพระพุทธศาสนา นับถือตามลัทธิตามครูบาอาจารย์ตามศาสดาของเขาแล้ว ก็ยังรบราฆ่าฟัน ยังเบียดเบียนซึ่งกันและกัน ก็เรียกว่าไม่สงบ เมื่อไม่สงบเกิดขึ้นก็มีความทุกข์ มีแต่ความแตกบ้านแตกเมืองกัน ไปที่ไหนอยู่ที่ไหนก็ไม่เป็นสุข เรียกว่ายังปฏิบัติไม่ได้ ยังแตกสามัคคีกัน ฉะนั้นพระพุทธองค์จึงให้รู้จักสามัคคีปรองดองซึ่งกันและกัน มีเมตตาต่อกันและกัน ก็จะมีความสงบ คริบครวก็ดีบ้านเมืองใดก็ดี อยู่ด้วยกันเป็นหมู่เป็นฝูงอย่างนี้แหละ จิตใจเป็นบุญเป็นกุศล ไปไหนมาไหนก็ไปด้วยกัน ไปทำบุญทำกุศล ก็ไปทำบุญด้วยกันร่วมกัน ซึ่งกันและกัน เป็นที่เพื่อน้องเป็นญาติธรรม ร่วมกัน ตามกำลังความสามารถที่จะทำได้ ก็เรียกว่าเรานี้มีความสามัคคีกันดีแล้ว ตั้งอยู่ในความสงบ ตั้งจิตตั้งใจประพฤติปฏิบัติตน ให้กายของเราสงบ ก็เรียกว่าเป็นคนรักษากายให้กับตนเอง ให้อยู่ในคุณงามความดี ด้านวาจาของเราพูดจาปราศรัยต่อกัน ได้ไปทำบุญทำทานวัดโน้นวัดนี้ ในบูชาแล้วในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เช่นอย่างวันนี้เองเป็นวันวิสาขบูชา

..เหตุฉะนั้น ความสำคัญทางพระพุทธศาสนามีสามกาลสามเวลา ดังที่ได้อธิบายผ่านมาแล้วนั้น พวกเราก็คควรจะเข้าใจได้ว่า เอ..ชีวิตของเราได้ทำคุณงามความดี ชีวิตของเราก็จะมีผลมีประโยชน์ เราไม่ได้นับถือพระพุทธศาสนาแต่เพียงแต่ปาก เมื่อได้ทำจริงๆแล้วเหมือนพวกเรา ก็เรียกว่าชีวิตของเรานี้ได้มีคุณค่ามีประโยชน์ ได้ทำคุณงามความดีไว้เป็นที่พึ่งของตน เราก็คควรภูมิใจในชีวิตที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ได้มาพบพระพุทธศาสนาที่สมบูรณ์ ได้ตั้งใจปฏิบัติตามกำลังความสามารถของตนแล้ว ก็เรียกว่าเต็มใจอึ้งใจ สุขใจภูมิใจว่าในชีวิตของเรานี้ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ สิ่งทั้งหลายที่ไม่ดีไม่งามก็ให้ลดละปล่อยวางออกไป ทั้งทางกายวาจาใจ เราได้มาอยู่ในสถานที่ที่มีความสงบ ได้มาทำคุณงามความดี เราก็อบ โภยเอาคุณงามความดีนี้ เอาไว้ในใจของเรานั้น ให้ใจของเราเอิบอ้อมปลื้มปิติยินดี ว่าชีวิตนี้มีผลมีประโยชน์ ได้ทำคุณงามความดีแล้ว ก็เลยมีความสุขใจเกิดขึ้น อย่างนี้แหละเราได้ทำคุณงามความดี ถ้าไม่ได้มาบอขายก็ให้ทำอยู่ที่บ้านที่ช่อง ประพฤติปฏิบัติตนไปเรื่อยๆ ก็จะค่อยเจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเรื่อยๆ เหมือนเราซักผ้าขาวที่สกปรก ซักไปเรื่อยๆมันก็จะสะอาดเกิดขึ้น จิตใจของคนเราก็เหมือนกัน เมื่อพยายามชวนขวยปฏิบัติกำจัดสิ่งที่ไม่ดีไม่งามออกจากจิตใจ ขจัดความวุ่นวายออกจากใจ มีแต่คุณงามความดีจิตใจก็มีความสุข เราก็พยายามชวนขวยทำเรื่องอย่างนั้น ก็จะทำให้พวกเราได้อยู่ด้วยความสงบ มีความสุข ดังภาษิตที่ได้บอกไว้ ว่านัตถิสันติประรังสุขัง สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบ ไม่มี ไม่มีความสุขอย่างใดที่จะเทียบเท่าความสงบ เหตุฉะนั้นก็ขออำนาจอวยพรให้ศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย ที่ได้มีความตั้งใจได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ หากมีจุดประสงค์งานในสิ่งใด ปราศรัยเอาไว้ในใจแล้ว ก็ขอให้อำนาจบุญ

กุศลคุณงามความดีทั้งนั้น จงคลบ้นดาลให้ศรัทธาญาติโยมทั้งหลายได้ประสบพบเห็นแต่สิ่งที่ดีที่ตนเองได้สร้าง
ความปรารถนาไว้ด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญขอเจริญพร..